

του Μιχαήλ Χούλη, Θεολόγου

Λίγο προ του πάθους Του, όταν οι μαθητές είχαν ήδη δει πολλά θαύματα του Χριστού, και είχαν απολαύσει την μοναδική διδασκαλία του, ο Ιησούς ήρθε στα μέρη της Καισάρειας του Φιλίππου, κατά το πλείστον ειδωλολατρικά κατοικημένης πόλης. Εκεί ρώτησε τους μαθητές του λέγοντας: “ΠΟΙΟΣ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΟΤΙ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ, Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ”; Ο Χριστός δεν αγνοούσε τις απαντήσεις που θα έδιναν, αλλά ανέμενε την σωστή απάντηση, για να αποδοκιμάσει όλες τις υπόλοιπες εσφαλμένες απόψεις περί του προσώπου του. Δεν ρώτησε ακόμη ποιος νομίζουν οι Φαρισαίοι και οι Γραμματείς ότι είναι, διότι αποσκοπούσε στο αγνό αισθητήριο του λαού, στο απαλλαγμένο από πονηριά και κακία. Επιπλέον, η ονομασία «Υιός του ανθρώπου» είναι χαρακτηριστικό της ανθρώπινης φύσης του Μεσσία, αλλά και της θείας δόξης του Ιησού.

Αυτοί τότε του είπαν: «Άλλοι λένε πως είσαι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής», όπως πίστευε και ο Ηρώδης, ότι δηλαδή αναστήθηκε ο Ιωάννης, και μάλιστα νόμιζαν ότι του δόθηκε και η χάρη των θαυμάτων. «Άλλοι λένε πως είσαι ο Ηλίας», συνέχισαν, διότι ο λαός ανέμενε πράγματι την επάνοδο του προφήτη Ηλία, στις έσχατες επί Μεσσίου ημέρες. «Και άλλοι πάλι νομίζουν πως είσαι ο Ιερεμίας», του είπαν, διότι αρκετοί περίμεναν την επανεμφάνιση του Ιερεμιά, ο οποίος είχε εκ Θεού τη σοφία, αφού ο ίδιος δεν σπούδασε. «Ή ακόμη, ένας από τους παλαιούς προφήτες, λένε ότι είσαι», κατέληξαν. Φαίνεται εδώ η πίστη πολλών, στο ότι ο Ιησούς ήταν προφήτης και πρόδρομος του Μεσσία, και όχι ο ίδιος ο Μεσσίας.

Λέγει τότε ο Χριστός στους μαθητές Του: «Εσείς; Ποιος λέτε ότι είμαι;», οι οποίοι ήσασταν δηλαδή εξ’ αρχής μαζί μου και έχετε δει τα εκπληκτικά θαύματα που έχω κάνει και τις δυνάμεις μου, τις οποίες δι’ εμού προσφέρατε και εσείς προς θεραπείαν του κόσμου. Απάντησε ο Σίμωνας Πέτρος και είπε: «ΕΣΥ ΕΙΣΑΙ Ο (ένας και μοναδικός, υπεσχημένος και αναμενόμενος Μεσσίας) ΧΡΙΣΤΟΣ, Ο ΜΟΝΟΓΕΝΗΣ ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΖΩΝΤΑΝΟΥ ΘΕΟΥ», η πηγή της ζωής εννοείται, και όχι όπως τα είδωλα μια νεκρή θεότητα. Ίσως οι υπόλοιποι μαθητές δεν είχαν τελείως ξεκαθαρίσει, αφού δεν είχαν ακόμη το Πνεύμα, τι είδους υιός του Θεού ήταν ο Ιησούς. Δεν αποκλείεται ορισμένοι να θεωρούσαν Αυτόν ως έναν ιδιαίτερα άγιο και χαρισματούχο προφήτη, πλην όμως όχι και κατά φύσει Υιόν του Θεού, ως ο Πέτρος αναφωνεί.

Και αποκρίθηκε ο Ιησούς και του είπε: «Μακάριος είσαι Σίμωνα, γιε του Ιωνά, γιατί δεν σου φανέρωσε αυτή την αλήθεια κανένας άνθρωπος, αλλά ο Πατέρας ΜΟΥ, που είναι στους Ουρανούς». ΜΟΝΟ ΕΠΟΜΕΝΩΣ ΔΙΑ ΘΕΙΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΝΑ ΠΑΡΑΔΕΧΘΕΙ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΩΣ ΥΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ. Ούτε σάρκα και αίμα, όπως αναφέρεται στο πρωτότυπο κείμενο, δηλαδή σαρκικός και ψυχικός άνθρωπος, μπορεί να γνωρίζει τις αλήθειες του Θεού χωρίς την θεία Χάρη. Επιπρόσθετα, ο Χριστός χαρακτηρίζει τον Θεό ως δικό του Πατέρα, αποσαφηνίζων και την ιδιαίτερη και μοναδική σχέση μαζί Του, ΤΟ ΟΜΟΤΙΜΟΝ ΚΑΙ ΟΜΟΟΥΣΙΟΝ ΜΕΤΑΞΥ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΥΙΟΥ.

«Κι εγώ λοιπόν σου λέω», συνεχίζει ο Κύριος, «πως όπως εσύ ονομάζεσαι Πέτρος,

ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΒΡΑΧΟ ΑΥΤΟΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΑΝΩΘΕΝ ΠΙΣΤΕΩΣ (που ομολόγησες ως ακλόνητο θεμέλιο) ΘΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΩ ΤΗΝ (οργανωμένη πλέον) ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΟΥ, δηλαδή εκείνους που από τούδε και στο εξής θα πιστεύουν σε μένα. Και οι πύλες του Άδη, ο θάνατος και όλες δηλονότι οι δυνάμεις και επιθέσεις του κακού, δεν θα μπορέσουν να την κατανικήσουν». Νέα αποκάλυψη εδώ του Χριστού, αφορά την ανέγερση της Εκκλησίας Του, που θα έχει θεμέλιο την ως βράχο σταθερή και ασάλευτη δύναμη της πίστεως στο πρόσωπό Του, ως μονογενούς Υιού του Θεού, και που ούτε ο θάνατος θα μπορεί να την αγγίξει. Άλλωστε, «Πέτρα γαρ πας ο του Χριστού μιμητής», σύμφωνα και με τον σπουδαίο Ωριγένη.

Φανερώνοντας ο Χριστός την θεία δύναμή Του, συνεχίζει ομιλών προς τον Πέτρο τα εξής: «Και θα σου δώσω μετά την ανάστασή μου την εξουσία για να εισάγεις, αλλά και να εξάγεις, πάντα άξιον ή ανάξιον αντίστοιχα, από τη βασιλεία των ουρανών. Και όποιο αμάρτημα δέσεις και θεωρήσεις ασυγχώρητο πάνω στη γη, θα είναι δεμένο και ασυγχώρητο και στους ουραμούς. Και οποιοδήποτε αμάρτημα λύσεις και συγχωρήσεις πάνω στη γη, θα είναι συγχωρημένο και στους ουραμούς». Είναι φανερό ότι ο Πέτρος συμβολίζει εδώ την στερεή και ασάλευτη πίστη, την δωρεά της ιερατικής εξουσίας και θεραπείας μέσω της εξομολογήσεως, που και στους άλλους αποστόλους χορήγησε ο Κύριος μετά την ανάστασή Του, όπως φαίνεται στο κατά Ματθαίον και στο κατά Ιωάννην ευαγγέλιό Του.

Πράγματι, από τα όσα διαβάζουμε στην Αγία Γραφή, και ερμηνευόμενα ορθά από τους εκκλησιαστικούς Πατέρες και τους αγίους, ΟΡΓΑΝΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΧΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΑΝΟΜΗΜΑΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ. Στο Λευτικό αναγράφεται επ' αυτού πως «ο ιερέας θα τελέσει τη λειτουργία για την εξιλέωση της κοινότητας και θα συγχωρεθούν όλοι» (4,20). Σε άλλο σημείο αναφέρεται ότι η ευχή του ιερέως συγχωρεί μαζί και τους ξένους (Αρ. 15,25-26), που με πίστη και μετάνοια προστρέχουν. Αλλά και στους αποστόλους έρχονταν και εξομολογούντο τα παραπτώματά τους πολλοί άνθρωποι, ζητούντες συγχώρεση (Πράξ. 19,18).

Ποιο είναι το τελικό συμπέρασμα του παρόντος ευαγγελικού αναγνώσματος; Ότι ο Χριστός ήρθε στον κόσμο για να σώσει τους αμαρτωλούς, και ΧΩΡΙΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΟΥΔΕΙΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΣΩΘΕΙ. Η αληθινή μετάνοια είναι επιστροφή στην υγιή φύση μας, λουτρόν συνειδήσεως και επαν-είσοδος στην βασιλεία του Θεού, που εδώ στη γη μας ονομάζεται εκκλησιαστική ζωή. Απαραίτητο εργαλείο συμφιλίωσης με το Θεό είναι λοιπόν η εξομολόγηση. Η χάρις του Τριαδικού Θεού, δια των ιερέων, εξαλείφει παν πλημμέλημα, εκούσιον ή ακούσιον, φτάνει να το προσφέρουμε, με συντριβή και ταπείνωση, στα πόδια του σταυρωθέντος για μας, και αναστάντος Κυρίου της δόξης.

Εικόνα από: xristianos.gr - Πέτρος και Παύλος: Οι δύο κορυφαίοι απόστολοι που άλλαξαν τον κόσμο στο όνομα του Ιησού Χριστού